

NE 5.3

**La fe
com a participació
en la vida de**

Déu

Jo estic
en
vosaltres

(Jn 15, 4)

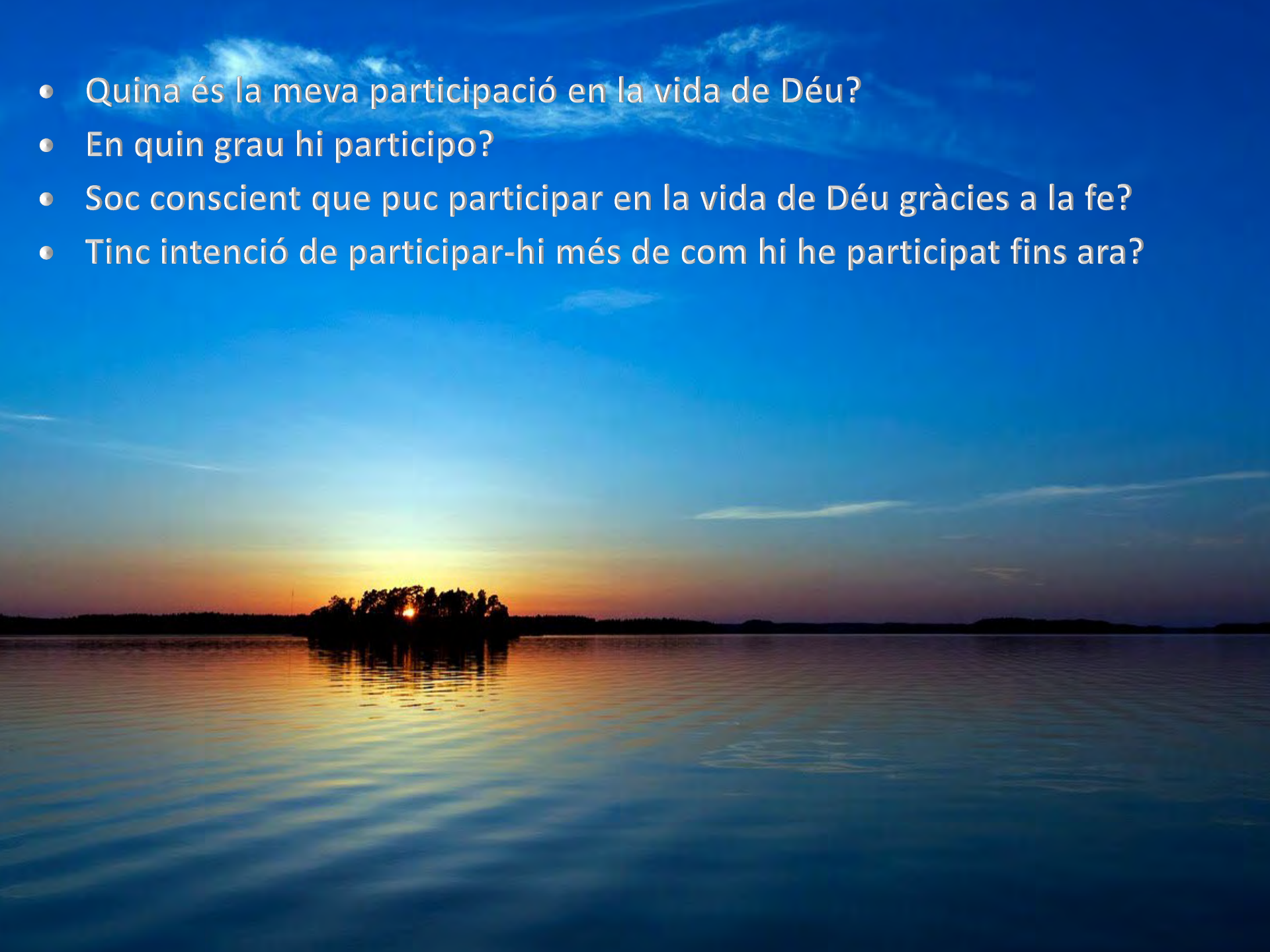

*Si Jesús descobreix en l'ànima
aquesta mica de bona voluntat,
aleshores s'apressa a entregar-se a
l'ànima i res no el pot frenar,
ni els errors, ni les caigudes,
res en absolut.*

(Faustina Kowalska)

- Quina és la meva participació en la vida de Déu?
- En quin grau hi participo?
- Soc conscient que puc participar en la vida de Déu gràcies a la fe?
- Tinc intenció de participar-hi més de com hi he participat fins ara?

Soc conscient que
Déu participa de
la meva vida des
que **m'ha** creat?

Què faig per
participar en la
vida de Déu des
de la meva
ànima?

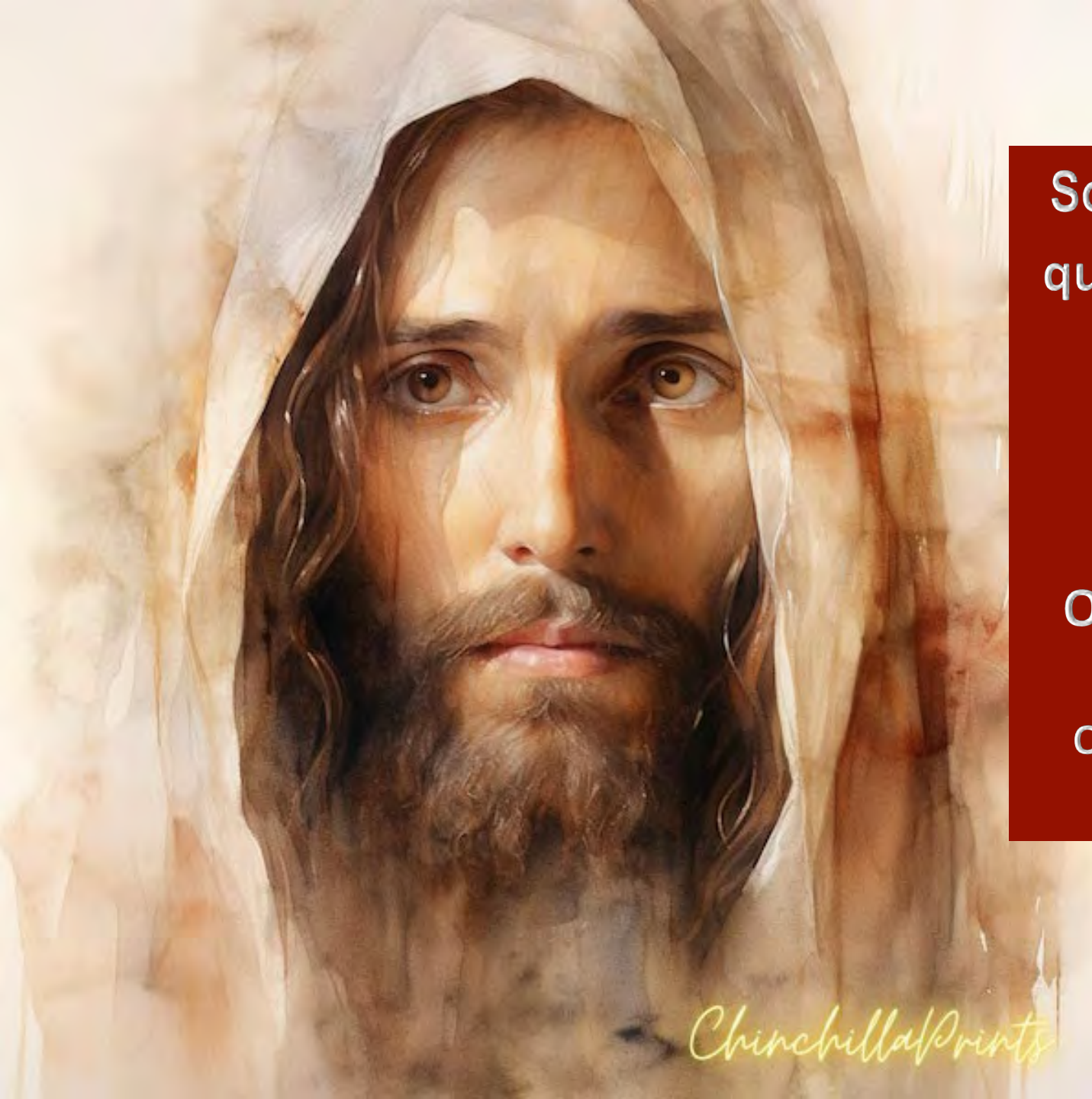
Jesús està **en** mi.
Jo, estic **en** Ell?

En la NE 5.2 meditàvem en la primera part de la proposta-ordre de Jesús: ***“Estigueu en mi”***. Beneïda “ordre”! La segona part és també importantíssima. Cal meditar-la estones, sense pressa, per deixar-nos impregnar de Jesús: ***“Com jo estic en vosaltres”***. (Jn 15, 4)

Està clar que Jesús no està “amb” nosaltres com si estigués simplement al costat o a prop nostre. No. Jesús està **en** nosaltres. Preguntem-nos:

Soc conscient
que Jesús està
en mi?

I si en soc,
on està?

On el busco?

On el trobo?

On ens trobem

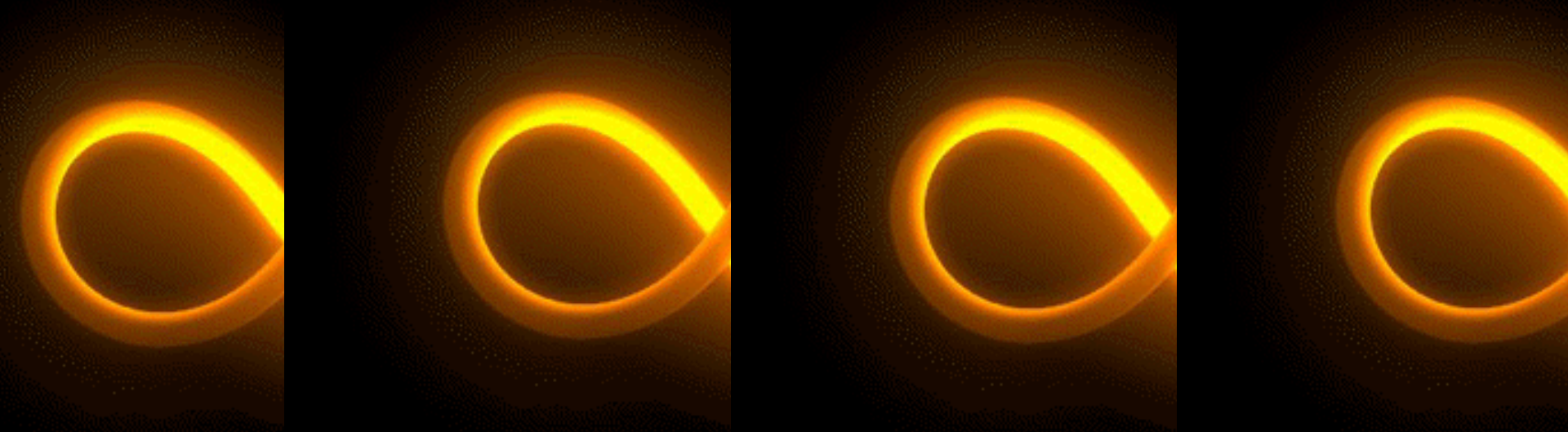
Ell i jo?

ChinchillaPrints

“Però per escoltar aquesta paraula plena de misteri no t’has de quedar, per dir-ho així, a la superfície; cal entrar sempre més en el Ser diví mitjançant el
recolliment.

Nosaltres hem de baixar cada dia pel camí de l’Abisme que és Déu. Deixem-nos lliscar per aquest pendent amb una confiança tota plena d’amor. És aquí en el més profund on tindrà lloc aquest encontre diví, on l’abisme del nostre no-res i de la nostra misèria, es trobarà cara a cara amb l’Abisme de la misericòrdia i de la immensitat del tot de Déu. És aquí on trobarem la fortalesa per morir a nosaltres mateixos i, perdent el nostre propi rastre, serem canviats en amor”.

(Isabel de la Trinitat)

-
- The background of the slide is a close-up photograph of a tree trunk, showing the intricate patterns of its growth rings. The wood has a warm, brownish-gold tone. On the right side, there are several prominent, concentric circular rings that create a spiral-like visual effect. The texture of the wood is clearly visible, with fine lines and varying shades of brown.
- Practico el recolliment?
 - Em costa recollir-me *en* Jesús dins meu?

Cinc punts
per meditar

sobre la trobada
de la pròpia ànima

en l'Ànima
de Jesús
dintre.

Primer punt:

Déu és un Abisme d'amor.

Aquest Abisme és dins nostre.

És el Regne de Déu.

En meditació cal deixar que

l'Esperit Sant ens ajudi a prendre consciència

d'aquest lloc interior, que certament és

l'ànima, però també l'ànima és una realitat metafísica, mística, que, en no tenir forma, fa difícil de localitzar aquest Abisme interior.

D'això s'encarrega l'Esperit Sant. Cal moltes estones de *recolliment*, demanant a l'Esperit Sant la connexió amb el Ser Diví. Després, ve tot un seguit d'escoltes i de trobades, fins que la unió amb Jesús es fa permanent.

L'experiència ho
confirma.

Segon punt:

Deixem-nos lliscar per aquest pendent amb una confiança total plena d'amor. Demana i deixa't lliscar. Experimento que s'aprèn a lliscar més de pressa, si s'aprofiten moments del dia posant la intenció en aquest lliscament. Basta pensar-hi, voler-ho i deixar-se lliscar. Però per això cal proposar-s'ho cada dia, de bon matí. Després, durant el dia s'aprofiten tants moments "morts" fets de pensaments, sentiments, preocupacions "okupes".

És qüestió de posar la intenció en aquesta direcció i ser una mica disciplinat. Tot això és més fàcil, si per a nosaltres aquest lliscar cap a l'Abisme que és Déu, té un significat substancial.

Sabem que allò que té un significat, ho convertim en important i esdevé real.

És evident que nosaltres som l'abisme del nostre no-res i de la nostra misèria. Aquest abisme té tanta necessitat de trobar Jesús en el seu Abisme de misericòrdia!

La confiança tota plena d'amor és fonamental.

Tercer punt:

Un cop hem exercitat durant el temps que calgui el “lliscar cap a Jesús”, què més toca fer? **Perdre el propi rastre.** Desitjar perdre'l. Com? Abandonant en Jesús, tota preocupació, neguit, malestar, dolor, sofriment...

És una forma de morir a tot el que genera egocentrisme i esdevenir “benaurat”.

“Benaurats els que moren en el Senyor” (Ap. 14, 13).

És una manera de “negar-se a si mateix”. A continuació un “carrega amb la seva creu”. Quin valor, significat, importància dono a aquesta benaurança? Si no penetres en el sentit profund que **“perdre el propi rastre”** és una benedicció disfressada, et trobaràs atrapat durant temps abans d'experimentar el sentit i el goig en totes i cada una de les “morts” egoiques.

El propi rastre es va perdent a mida que l'ànima se centra en l'

Abisme de Déu Amor.

Quart punt:

Pren consciència de la motivació.

Què et motiva a fer aquest treball espiritual? Les coses que et motiven sempre són aquelles que, en atorgar-los significat i valor, se't converteixen un "principals" i prioritàries.

Dedica estones a respondre't aquestes preguntes:

- Què és prioritari per a la meva ànima en aquest treball espiritual?
- Té valor per a la meva ànima el fet que “perdre el meu propi rastre, se’m canvia en amor?”
- Vull canviar la meva vida en amor?
- És un valor per mi aquest canvi?
- Em compensa?
- Crec que em val la pena?

M’ho miro bé i decideixo,
perquè és qüestió de
confiança.

Cinquè punt.
EL PUNT VERGE

En el centre del nostre ser hi ha un punt de no-res que no ha estat tocat pel pecat ni per la fal·làcia, un punt de pura veritat, un punt o espurna que pertany completament a Déu, que mai no el tenim conscient, des del qual Déu disposa de les nostres vides, i que és inaccessible a les fantasies de la nostra ment i a les brutalitats de la nostra voluntat. Aquest punt de no-res i d'absoluta pobresa és la pura glòria de Déu en nosaltres. És com un diamant pur, fulgurant amb la invisible llum del cel. Està en tots, i si pugéssim veure'l, veuríem aquests milers de milions de punts de llum reunint-se en l'aspecte i fulgor del sol que difuminaria completament tota la tenebra i tota la crueltat de la vida...

(Thomas Merton – Le point vierge (El punt verge))

És ben curiós, com autors espirituals i místics, tots coincideixen en aquest CENTRE dins nostre.
Començant per Jesús: **“El Regne de Déu és dins vostre”**
Els místics, tots i tetes han fet el seu camí de santedat, recolzant-se sempre en la Trinitat a l’interior.
El treball de maduració espiritual que proposa Blay consisteix en viure en el propi

Centre

d’energia, intel·ligència, amor-felicitat.

Cada un d'aquests cinc punts poden requerir diversos dies per incorporar-los i viure'ls. Depèn de cadascú, de l'interès, de la motivació, del compromís i de les estones que es dediquen a la meditació, a la pregària i a contactar amb Jesús en el propi

Centre

Ara bé, com trobar Jesús “*en*” el propi

Centre?

Quan visc el meu centre és quan descobreixo el centre dels altres. Quan jo visc la meva consciència profunda (ment conscient) és quan descobreixo el meu parentiu amb els altres. Quan jo visc només allò extern és quan visc el que em separa totalment dels altres. Per tant, el lloc des d'on visc, és el que assenyala la meva capacitat de viure. Si visc allò perifèric (ment perifèrica), l'altre serà per a mi un ésser diferent, el qual em podrà ajudar o oposar-me, però sempre com un ésser diferent.

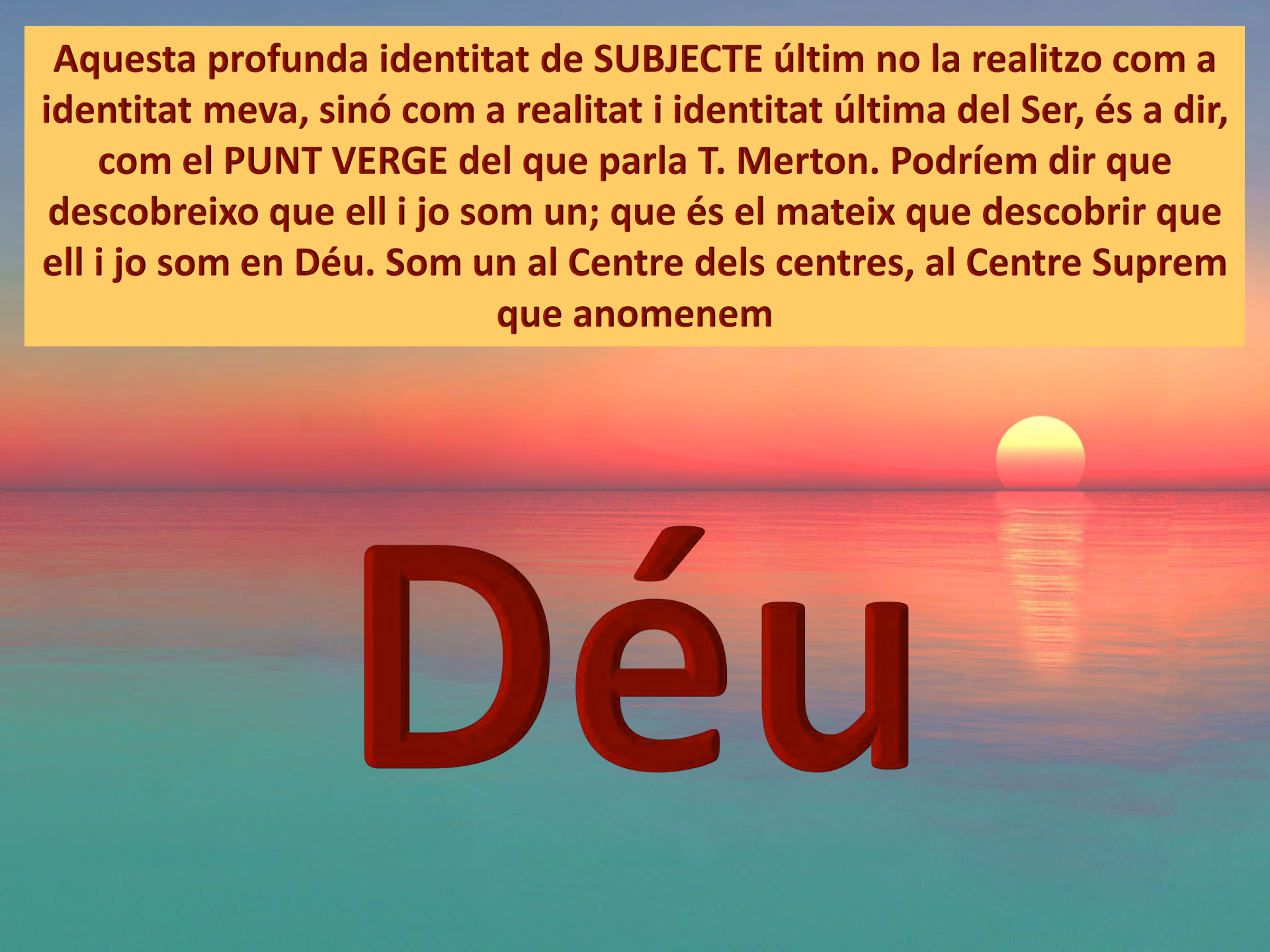
(Blay)

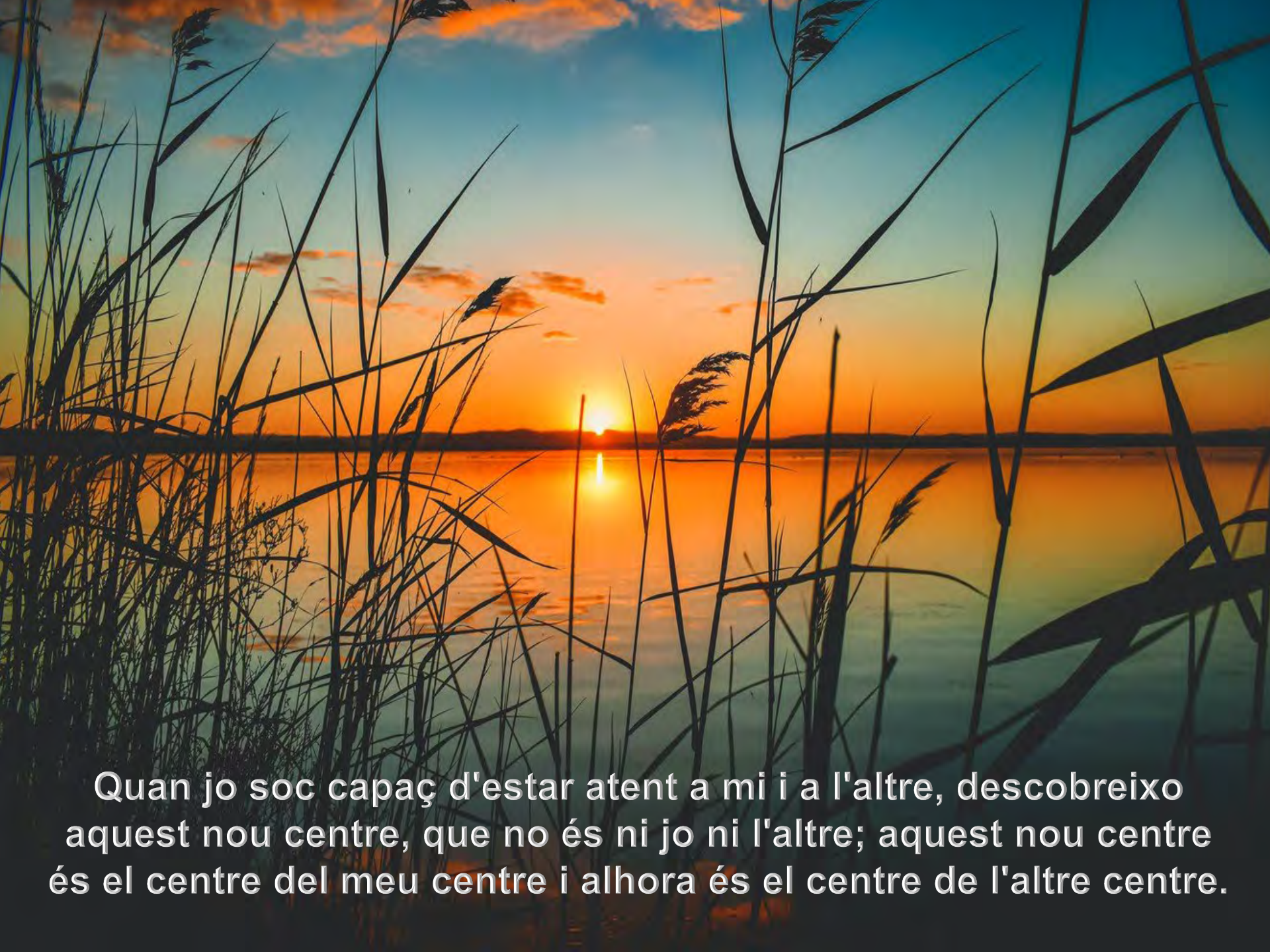
Quan jo visc des de la meva consciència interna (ment conscient)
l'altre és algú que ressona com jo, que té unes maneres molt
semblants a mi, que té el mateix argument bàsic d'existència i que
participa del que jo visc
—i jo del que ell viu—,
me n'adoni o no.

Quan arribo més al centre descobreixo que hi ha una profunda
identitat de
SUBJECTE últim.

Aquesta profunda identitat de SUBJECTE últim no la realitzo com a identitat meva, sinó com a realitat i identitat última del Ser, és a dir, com el PUNT VERGE del que parla T. Merton. Podríem dir que descobreixo que ell i jo som un; que és el mateix que descobrir que ell i jo som en Déu. Som un al Centre dels centres, al Centre Suprem que anomenem

The background of the entire image is a serene sunset scene. A bright, glowing sun is positioned on the right side, just above the horizon line. Its light creates a warm, orange and red glow across the sky and reflects a shimmering path on the calm water below. The water transitions from a deep red near the horizon to a lighter, teal-like blue in the foreground. Overlaid on this background is a large, 3D, dark red text that reads 'Déu'. The letters are thick and have a slight shadow, giving them a three-dimensional appearance as if they are floating or resting on the water.

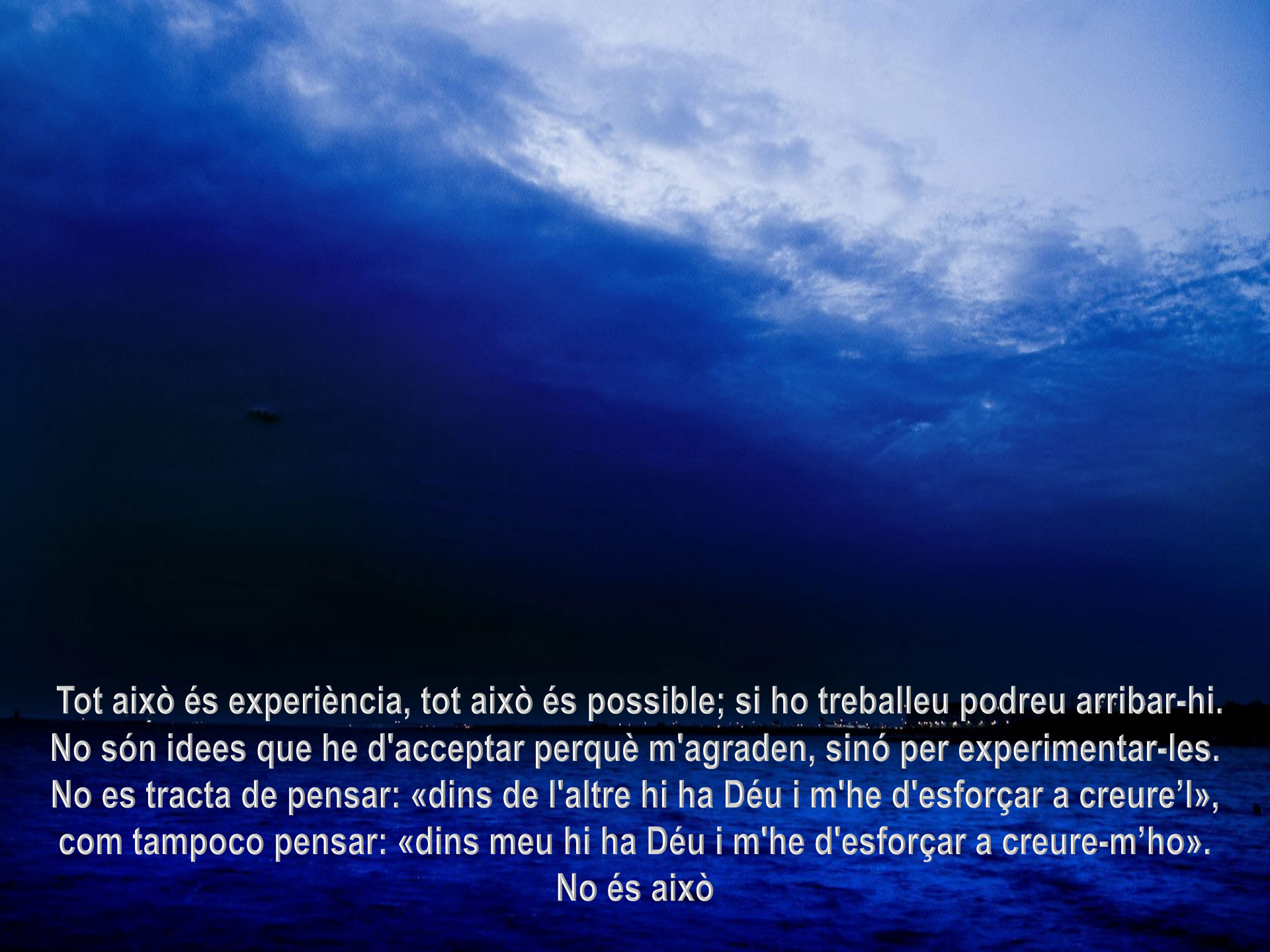
Déu

Quan jo soc capaç d'estar atent a mi i a l'altre, descobreixo aquest nou centre, que no és ni jo ni l'altre; aquest nou centre és el centre del meu centre i alhora és el centre de l'altre centre.

O sigui que jo descobreixo la meva identitat última, central, en l'altre, a través de la meva vivència de la Presència Central de Déu en mi, de Jesús en mi i de jo en Déu i en Jesús.

Tot això és experiència, tot això és possible; si ho treballeu podreu arribar-hi.
No són idees que he d'acceptar perquè m'agraden, sinó per experimentar-les.
No es tracta de pensar: «dins de l'altre hi ha Déu i m'he d'esforçar a creure'l»,
com tampoco pensar: «dins meu hi ha Déu i m'he d'esforçar a creure-m'ho».
No és això

Es tracta que jo visqui
la meva consciència
de Ser, que
descobreixi aquest
Punt Verge que és la
Presència de Déu
en mi,
i que des d'aquet Punt
Verge tracti de viure
Jesús *en* mi
i jo *en* Jesús.

I veuré que m'és impossible viure simultàniament estar darrere meu i estar darrere a l'altre, si no vaig a un punt que uneix absolutament totes les coses. D'aquí el sentit tan profund d'aquesta frase misteriosa que trobem a l'evangeli, on Jesús diu:

Quan dos o més estigueu reunits en nom meu allà al mig hi soc

jo

(Mt 18, 20)

O sigui que quan algú ha d'estar amb altres persones i se situa en allò que passa (per damunt), no en mi, no en ell, sinó en allò que passa, descobrirà una

CONSCIÈNCIA

més enllà de la seva consciència personal. Aquesta

CONSCIÈNCIA

és l'única cosa que centra tots els centres perquè és la

CONSCIÈNCIA
de
DÉU

Per això estar presents, molt profundament presents a la situació individual i de grup, és un mitjà poderosíssim per al desenvolupament de la intuïció i per al creixement de la consciència espiritual.

(Antonio Blay Fontcuberta)

Adonem-nos de la importància de l'exercici que venim fent de fa temps,
cada cop que declarem i demanem conscientment de tenir Jesús enmig
nostre, puig que reunim les condicions que Ell proposa:

“Dos o més que es reuneixen en nom meu (Jesús)”.

**Comencem a connectar amb el nostre CENTRE prenent consciència que
som el**

SUBJECTE

de tot el que pensem, sentim, fem.

Comencem a ser conscients dient-nos, per exemple:

Jo soc el **SUBJECTE** del que ara penso. No soc cap dels objectes que penso.

Jo soc el **SUBJECTE** del que ara sento i de com em sento. No soc cap dels objectes que sento.

Jo soc el **SUBJECTE** del que ara faig. No soc cap dels les accions (objectes) que faig.

Diferencio el **SUBJECTE** que jo soc, dels **objectes** que jo no soc.

**Et presento
10
motivacions per
viure i caminar
en fe
i per fe.**

Et sembla bé?

1. Participa en la vida de Déu amb la fe.

En participar en la vida de Déu, començaràs a veure-ho tot com si ho fessis amb els seus ulls.

Mires tot el que esdevé a la teva vida amb els ulls de Déu?

2. Adquireix la visió de Déu.

Quan adquireixis la visió de Déu, advertiràs la Seva presència i la Seva actuació en tot.

Saps veure en tot el que vius l'amor de Déu, i que tot és per un bé més gran per a la teva ànima?

3. La fe, fonament de la vida sobrenatural.

Les dificultats de la vida sobrenatural estan sempre relacionades amb la debilitat de la fe.

En quina proporció vius la vida sobrenatural en la teva vida natural de cada dia?

4. La fe t'entrena a pensar com pensa Déu.

**Creure és conformar
el teu pensament
amb el d'Ell, fins a
identificar-te amb el
Seu pensament.**

***Exercites
suficientment
conformar el teu
pensament amb el
pensament de Déu?
T'hi entrenes?***

5. La fe porta a la unió amb Déu.

Sí,
la fe et porta a la unió
amb el pensament de
Déu,
i a la participació
interior en la
Seva Llum.

*Són gaires les teves
estones d'unió
amb Déu
al llarg del dia?*

**6. L'objectiu de la fe és
permetre que Jesús se
serveixi de tu.**

**Si per la fe t'endinses en la
vida de Déu, en la vida de
Jesús, aleshores, a través
de la fe Déu fa néixer en tu
la seva pròpia vida.**

**L'objectiu de la fe, és que
arribis a pensar com pensa
Jesús,**

***Deixes que Déu faci néixer
la Seva Vida en la teva
vida?***

***El senyal és si mires tota la
teva vida des de Déu.***

7. La fe canvia la mentalitat del ego.

Si la teva fe és dèbil,
la veu del món fa que
et distreguis,
et separis de Déu
i et centris en tu.
La fe et capacita per
descobrir en les
criatures,
les petjades de Déu.

*Has posat Déu en el
primer lloc de la teva
vida?*

**8. La fe,
veu en tot la
voluntat de Déu.**

Et dona la
possibilitat
d'apreciar en els
esdeveniments i
en els fenòmens,
*l'expressió de la
voluntat de Déu,*
de considerar els
fets com a
adveniment i
Presència de Déu.

*Tens intenció de
viure sempre en la
voluntat de
Déu?*

**9. Per la fe,
tot és gràcia.**

**L'afirmació que fa santa
Teresa de l'infant Jesús
quan diu:**

**“tot és gràcia”,
significa que tot allò
que té lloc en la teva
vida, està relacionat
amb alguna forma de
gràcia.**

**Déu ve cap a tu
en forma de do,
de gràcia,
de crida.**

***Has assolit la convicció
que
“tot és gràcia”?***

**Si encara no
és així, què
esperes?**

**Què
esperes a
demanar-li?**

**10. Jesús promet a qui
creu en ell i el segueix,
el do de
l'Esperit Sant,
sense mesura.**

**La fe autèntica forma
part d'un alt nivell de
consciència espiritual.**

**Jesús et vol en aquest
alt nivell de fe,
de confiança i d'amor.**

***Creus que Jesús et dona
l'Esperit Sant
sense mesura?***

Tot plegat,
és molt
senzill.
No deixis que
l'ego
t'ho posi
difícil.
Creu-me, tio,
t'ho dic jo.

**Et proposo
fer un minut de
silenci.**

**Mira la pantalla
i repeteix-te
dins teu
com un
mantra,
cada una de les
frases que
veuràs.**

Em deixo anar
cap a l'Abisme de Déu dins meu.

Amb la intenció de
perdre el meu rastre.

I trobar-me amb Jesús *en* mi i jo *en* Ell.

The background of the image is a vibrant blue sky. A bright sun is positioned in the upper center, creating a powerful lens flare effect with numerous rays of light radiating outwards. These rays are most prominent in the lower half of the image, where they appear as distinct, parallel beams of light. Scattered throughout the sky are soft, white clouds, some of which are partially illuminated by the sun's rays, giving them a glowing appearance. The overall composition is symmetrical and conveys a sense of divine light and inspiration.

Demano a l'Esperit Sant
em transformi en amor.

En el meu Centre, esdevinc el
SUBJECTE
que viu en Jesús i Jesús en mi.

En el meu Centre, em trobo en el

REGNE DE DÉU

dins meu.

Em familiaritzo amb el
PUNT VERGE:

*En el centre del meu ser hi ha un punt de no-res
que no ha estat tocat pel pecat ni per la fal·làcia...*

És un punt de pura veritat.

És un punt o espurna que pertany completament a

Déu

***Aquest punt de no-res i d'absoluta pobresa
és la pura glòria de Déu en mi.***

Aquest punt està en mi, en tu, en tots.

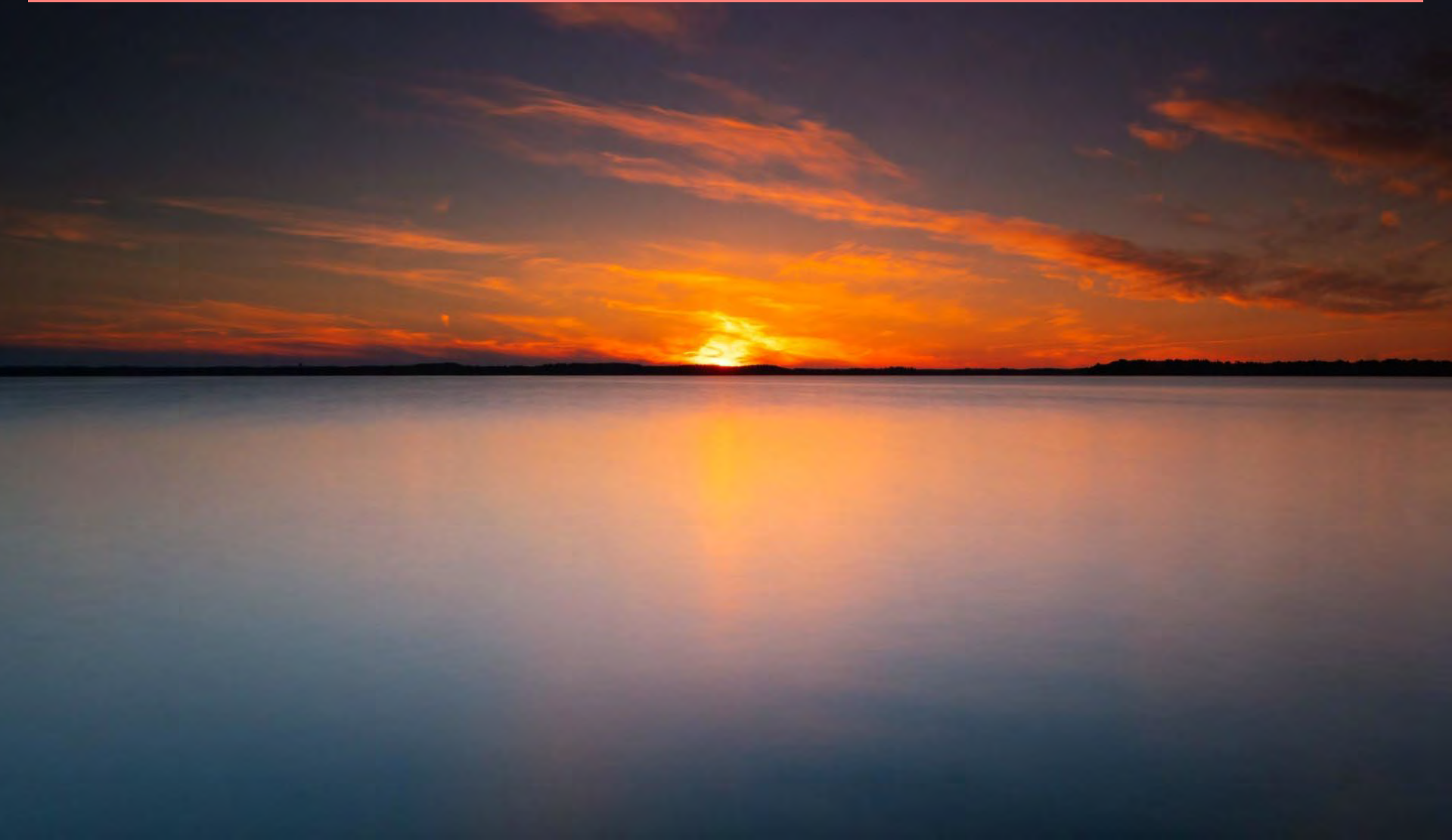

***Ara renovo la presència de
JESÚS ENMIG NOSTRE.***

Així sigui

**Soc conscient que el camí espiritual
requereix d'una gran fe?**

El text d'aquesta NE 5.3 calibra **845** en el Mapa de la Consciència,
per tant està en un nivell elevat de

VERITAT

***I ara, et convido a
COMPARTIR***